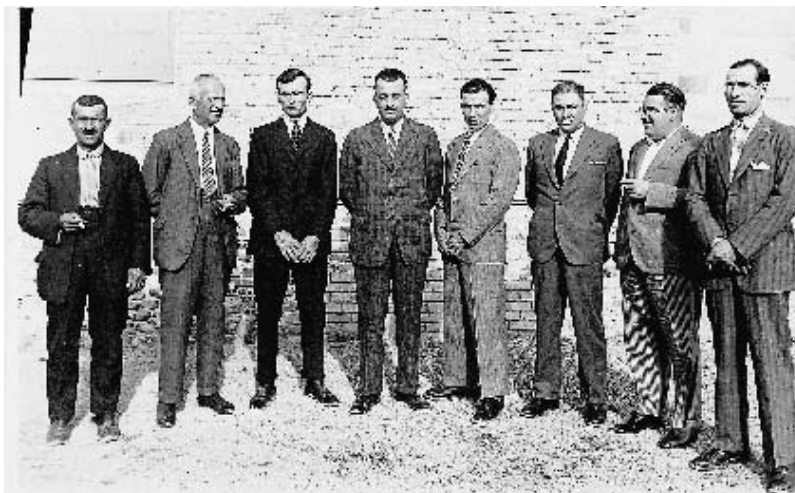

CENTRE CULTURA I ESBARJO

34

*La primera Junta Directiva
fou presidida per Salvador
Soler.*

80

Fins l'any 1928 els actes de la festa major del poble se celebraven a ple aire lliure a la plaça o en algunes de les eres del poble, on es muntava un envelat. Fins i tot en alguns anys es va fer el ball a l'interior d'algun magatzem. Un d'ells fou els baixos de la casa Masdevall, al carrer de l'Església. Durant alguns anys la part musical de la festa fou animada per un matrimoni molt popular que residia al mateix poble de Vilafant i que eren anomenats *el poll i la puça*, a causa de la seva escassa estatura. Ell era quasi cec. Tenien un antic piano de maneta amb el qual entusiasmaven la concurrència. Després es van traslladar a Figueres.

L'any 1928 es va preparar el ball a l'era de can Martí però tota la

festa se'n va anar en orris. Un fort tramuntanal es va emportar l'emvelat i no es pogué celebrar la festivitat. Aleshores, Salvador Soler i Quintana, home de negocis de la vila, va proposar a la gent del poble la construcció d'un local destinat a sala de festes on poder celebrar no solament aquelles festes sinó els actes culturals i altres de cívics durant la resta de l'any. El reglament de l'entitat va establir el finançament de les obres a base d'accions de 25 pessetes amb un interès del 5% amortitzables per sorteig i a mesura que les condicions econòmiques del centre ho permetessin. Per a ser directiu s'havia de ser titular d'almenys dues accions. Els socis eren de tres categories: actius (solters

menors de 15 anys), passius (casats amb fills menors de 15 anys) i protectors (els que fessin un donatiu i paguessin una quota doble). L'edifici social tenia un cost previst de quinze mil pessetes.

Amb l'ajut i el treball de tothom es va construir el nou edifici sobre un terreny molt marginat situat a l'entroncament dels carrers de Sant Josep i de Borrassà, i amb un caminó que anava a can Massanet que després es convertiria en la nova carretera de Vilafant a Borrassà. Fou inaugurat el 15 de setembre del 1929. Hi hagué tres dies de festa. Va fer una

conferència el director del Liceu Monturiol de Figueres, el gran pedagog Llorenç Vives, sobre *L'educació del poble*. Es va estrenar la sardana *Records de Vilafant*, composta pel mestre Carles Comes. La primera junta va quedar presidida per Salvador Soler.

El local constava de sala per a ball i funcions de teatre, biblioteca i cafè. Durant molt de temps fou la millor i més gran sala de festes dels pobles de la comarca de similars condicions. Tenia llotges com les sales de gran categoria.

La festa major no s'ha deixat mai de celebrar, a excepció dels anys de la Guerra Civil 1936-39 i del 1949 a causa del sentiment que imperava arran del gran incendi que hi havia hagut al trull de poble, i que va exigir que l'edifici del Centre es convertís en hospital d'urgència.

Aquest centre ha gaudit sempre de renom per presentar les millors orquestres. Des de la primera contractada, que fou La Principal de Peralada, fins ara hi han passat desenes d'orquestres, totes elles de gran qualitat, però cal destacar l'impacte que va causar entre el jovent de la comarca la contractació, l'any 1945, del conjunt de Barcelona José Valero y su Orquesta, que

L'edifici del Centre Cultura i Esbarjo fou construït l'any 1929 per celebrar-hi les festes i els actes cívics i culturals.

actuava amb dos pianos. Posteriorment van seguir, de fora de la província, la Gran Orquestra Florida, Rudy Ventura, Josep Guardiola, Ramon Calduch, Los Mustang, La Trinca, etc.

El 1954 s'hi van fer noves obres de millora que van consistir a buidar les terres de sota la terrassa al costat de la carretera de Borrassà per construir-hi un local destinat a ampliació de bar, sala de juntes i biblioteca, amb un dipòsit de 450 llibres donats pels socis.

Ball de festa major a la sala del Centre.